

Laulud

Tuhalaane organisatsioonide
poolt korraldataval

Lõikuspeol

Rahvamajas,
24. oktoobril 1937. a.

Ev. luteriusu kombe järele.

I.

Viisil: Oh ämma tuhat keelt Sa mulle. P. 141.

Suur Jumal, nüüd su palge ette End kogub
palve kogudus, Su isakojast meie kätte On leh-
vind taeva õnnistus: Mis lootus siin on külvanud,
See armu abil lõigatud.

Kui tihti võõraks mure tulnud Meil' seegi
aasta päevadel, Meid kartus kohutamas olnud.
Et läeme vastu puudusel! Kuid vara, hilja mitmel
a'al Sa kastet andsid külvimaal'.

Seal viljal rohked pead on kosund, Nad võr-
sund, terad neil on sees, Nad nagu palvele on
asund, Et kummardada Isa ees, Kel on nii suu-
red loojajõud Ja laste vastu armu nõud.

II.

Viisil: Jeesus, surma äravõitja. 300.

Aita, Jumal, Sinu andeid Kasutada tänuga,
Toida kõiki — rikkaid, vaeseid Kalli taevaleivaga.
Oma lapsi vaimunäljas Sööda, kaitse kodus, väl-
jas! Ära lase, Issand, Sa Võitluses neid murduda.
A. Abel (V. 1. II)

III.

Viisil: P. 96.

Möödund on suvi ja möödund on kõik tema
ilu. Sügis on. Põllul ja nurmel on vaikinud elu:
Ei laula lind, Ei haljenda enam maapind; Ilm on
vaid vihmane, vilu.

Kui on nüüd õnnistand Jumal su maapealset
vara, Nõnda et süda on rõõmus ja silmas on sära,
Ära siis sa Seda, mis teinud on Ta, Iialgi unusta
ära!

G. Kiviste (V. 1. II)

Ap. õigeusu kombe järele.

Alguslaul.

Viisil: Kui armsad on Su hooned.

Sind, Issand, kõigest südamest Ma kiidan
omas hinges. Ma laulan Sinu tegudest, Su aust
ja võimust kõiges. Mu südames nüüd peitub see,
Mis valmistanud Sinu tee On mulle omast armust.

Sa, Issand, oled õnnistan'd Mu lõikust omal
rohkel käel. Mu majas headust istutan'd Sa
omal suurel armu väel. Oh anna, Issand, et see
mull', Mis jagand oled heldest küll Mu hinge,
ihu kosutaks.

Mu kohus Sind on tänada Sull', Issand, kiitust
anda. Su heldust, armu kuuluta, Su suurust mõt-
tes kanda. Sest ikka laulgu minu keel Ja tänu
tundku minu meel See eest, mis mull' Sa teinud.

Lõpulaul.

Viisil: Kui suur on Siionis me' Jumal.

Oh meie helde Lunastaja, Sull' kiitust toome
usuga, Ja täname Sind, ilma Looja, Et oma Isa
armuga. Me palvet täna kuulda võtsid, Meid
armukätel õnnistasid.

Sa kaitse meid kui helde isa, Ja varja võim-
salt eluteel. Sa armu armu juure lisa, Et kindlaks
Sulle jääks me' meel. Ka viimsel tunnil abiks ole,
Meid eluriiki viima tule.

Ja nii, kui praegu kiidukeelel, Su heldust lau-
lab meie suu, Ja lapselikul tänumeelel Sa arm-
sam oled kui kõik muu, — Tee kõlblikuks ka teises
ilmas, Sind kiita rõõmusära silmas.

Ev. luteriusu kombe järele.

I.

Viisil: Oh anna tuhat keelt Sa mulle. P. 141.

Suur Jumal, nüüd su palge ette End kogub
palve kogodus, Su isakojast meie kätte On leh-
vind taeva õnnistus: Mis lootus siin on külvanud,
See armu abil lõigatud.

Kui tihti võõraks mure tulnud Meil' seegi
aasta päevadel, Meid kartus kohutamas olnud.
Et läeme vastu puudusel! Kuid vara, hilja mitmel
a'al Sa kastet andsid külvimaal'.

Seal viljal rohked pead on kosund, Nad võr-
sund, terad neil on sees, Nad nagu palvele on
asund, Et kummardada Isa ees, Kel on nii suu-
red loojajõud Ja laste vastu armu nõud.

II.

Viisil: Jeesus, surma äravõitja. 300.

Aita, Jumal, Sinu andeid Kasutada tänuga,
Toida kõiki — rikkaid, vaaseid Kalli taevaleivaga.
Oma lapsi vaimunäljas Sööda, kaitse kodus, väl-
jas! Ära lase, Issand, Sa Võitluses neid murduda.
A. Abel (V. I. II)

III.

Wiisil: P. 96.

Möödund on suvi ja möödund on kõik tema
ilu. Sügis on. Põllul ja nurmel on vaikinud elu:
Ei laula lind, Ei haljenda enam maapind; Ilm on
vaid vihmane, vilu.

Kui on nüüd õnnistand Jumal su maapealset
vara, Nõnda et süda on rõõmus ja silmas on sära,
Ära siis sa Seda, mis teinud on Ta, Iialgi unusta
ära!

G. Kiviste (V. I. II)

Ap. õigeusu kombe järele.

Alguslaul.

Viisil: Kui armsad on Su hooned.

Sind, Issand, kõigest südamest Ma kiidan
omas hinges. Ma laulan Sinu tegudest, Su aust
ja võimust kõiges. Mu südames nüüd peitub see.
Mis valmistanud Sinu tee On mulle omast armust.

Sa, Issand, oled õnnistan'd Mu lõikust omal
rohkel käel. Mu majas headust istutan'd Sa
omal suurel armu väel. Oh anna, Issand, et see
mull', Mis jagand oled heldest küll Mu hinge,
ihu kosutaks.

Mu kohus Sind on tänada Sull', Issand, kiitust
anda. Su heldust, armu kuuluta, Su suurust mõt-
tes kanda. Sest ikka laulgu minu keel Ja tänu
tundku minu meel See eest, mis mull' Sa teinud.

Lõpulaul.

Viisil: Kui suur on Siionis me' Jumal.

Oh meie helde Lunastaja, Sull' kiitust toome
usuga, Ja täname Sind, ilma Looja, Et oma Isa
armuga. Me palvet täna kuulda võtsid, Meid
armukätel õnnistasid.

Sa kaitse meid kui helde isa, Ja varja võim-
salt eluteel. Sa armu armu juure lisa, Et kindlaks
Sulle jääks me' meel. Ka viimsel tunnil abiks ole,
Meid eluriiki viima tule.

Ja nii, kui praegu kiidukeelel, Su heldust lau-
lab meie suu, Ja lapselikul tänumeel Sa arm-
sam oled kui kõik muu, — Tee kõlblikuks ka teises
ilmas, Sind kiita rõõmusära silmas.

K A V A :

1. Muusika.
2. Avasõna.
3. Vaimulik talitus.
Ev. luteriusu kombe järele õp. M. Vaher.
Ap. õigeusu kombe järele preester J. Kümmel.
4. Kõned.
Maavalitsuse esimees hr. M. Hansen.
Isamaaliidu Viljandimaa osakonna sekretär
hr. H. Rootalu.
5. Segakoorilaule.
6. Lõpusõna.
7. Koosviibimine peolauas.

ALGUS KELL 7 ÕHTUL.